

แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลัน
ในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง*

GUIDELINES FOR IMPROVING THE EFFICIENCY OF SUDDEN CRISIS EVENT
MANAGEMENT IN PUBLIC UNIVERSITIES IN NANJING

อู๋ เจี๋ย, นีรันตร์ สุธีนิรันตร์, คณากร สว่างเจริญ และ จิตติวิสุทธิ วิมุตติปัญญา*

Wu Jie, Niran Suteeniran, Kanakorn Sawangcharoen and Jittawisut Wimuttipanya*

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Doctor of Philosophy Program, Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: jittawisut21@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ประชากรของการวิจัยนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 265 คน จากมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง 6 ประเภท โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงหรือนักวิชาการอาวุโส 6 คน และผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐ 3 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) การป้องกันภาวะวิกฤต 2) การเตรียมพร้อมรับภาวะวิกฤต 3) การตอบสนองต่อภาวะวิกฤต 4) การฟื้นตัวจากภาวะวิกฤต 5) การเรียนรู้และการไตร่ตรอง โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) สถานการณ์ปัจจุบันประสิทธิภาพการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาผลลัพธ์ตั้งแต่ระดับสูงสุดจนถึงต่ำสุด มีดังนี้ การฟื้นตัวจากภาวะวิกฤต คือ ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การเรียนรู้และการไตร่ตรอง และการป้องกันภาวะวิกฤต คือ ค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย 42 มาตรการ มี 10 มาตรการ ในการปรับปรุงการป้องกันภาวะวิกฤต 8 มาตรการ ในการปรับปรุงการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤต 8 มาตรการ ในการปรับปรุงการตอบสนองต่อภาวะวิกฤต 7 มาตรการ ในการปรับปรุงการฟื้นตัวจากภาวะวิกฤต 9 มาตรการ ในการปรับปรุงการเรียนรู้และการไตร่ตรอง 3) ผลการประเมินความเหมาะสมของแนวปฏิบัติอยู่ในระดับสูงสุด มีความเป็นไปได้ของแนวปฏิบัติอยู่ในระดับสูง

คำสำคัญ: แนวทางการปรับปรุง, ประสิทธิภาพการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลัน, มหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง

Abstract

The purpose of this research was to study ways to improve the efficiency of sudden crisis management in public universities in Nanjing. The population of this research consisted of 265 middle-level administrators from 6 categories of public universities in Nanjing. The appropriateness

* Received May 12, 2024; Revised June 19, 2024; Accepted June 26, 2024

and feasibility evaluation group of experts included 6 senior executives or senior academics and administrators. Three government agencies. Research instrument include a 5-level estimation questionnaire consisting of 5 areas consist of 1) Crisis prevention, 2) Crisis preparation, 3) Crisis response, 4) Crisis recovery, 5) Learning and reflecting. The consistency index is between 0.80-1.00 with a reliability at .94. Statistics for data analysis include mean and standard deviation. and content analysis. The results of the research found that 1) In the current situation, the efficiency of sudden crisis management in public universities in Nanjing in all 5 areas is at a high level. At the results from highest to lowest, they are as follows: Recovery from the crisis was the highest average. Next is learning and reflection. and crisis prevention is the lowest average. 2) Guidelines for improving the efficiency of sudden crisis management in public universities in Nanjing in 5 areas, consisting of 42 measures, including 10 measures for improving crisis prevention, 8 measures for improving Prepare for crises. 8 measures to improve crisis response. 7 measures to improve crisis recovery. 9 measures to improve learning and reflection. 3) The results of the assessment of the appropriateness of the guidelines were at the highest level. The feasibility of the guidelines is high.

Keywords: Guidelines for Improving, Efficiency of Sudden Crisis Event Management, Public Universities in Nanjing

บทนำ

ในช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มหาวิทยาลัยต้องเผชิญกับวิกฤตที่หลากหลาย ซึ่งก่อให้เกิดความวิตกกังวล ความเครียด และอันตรายต่อสมาชิกของโรงเรียนในระดับต่าง ๆ กัน เหตุฉุกเฉินในวิทยาเขตสามารถเกิดขึ้นได้ทุกมุม ทุกเวลา และกับทุกคนในวิทยาเขต ส่งผลโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อการปฏิบัติงานตามปกติของโรงเรียน และก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อการพัฒนาของโรงเรียนในระดับที่แตกต่างกัน ทั้งที่เปิดเผยและแฝงอยู่ (Akerkar, R. & Hong, M., 2020) พวกเขา มักจะผลักดันโรงเรียนให้เข้าสู่สถานการณ์ที่ควบคุมได้ยาก กรณีฉุกเฉินมีลักษณะเฉพาะ คือ ไม่สามารถคาดเดาได้ การจัดการอย่างเร่งด่วน อันตรายร้ายแรง และผลกระทบในวงกว้าง (ความสับสน ความรอบคอบ ความน่าจะเป็นต่ำ) เหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยในปัจจุบันเป็นเรื่องยากที่จะป้องกันและควบคุม ทำให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงขึ้นได้ง่าย ทำลายชื่อเสียงของโรงเรียน และก่อให้เกิดผลสะท้อนเชิงลบอย่างมากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเหตุฉุกเฉินของมหาวิทยาลัยในมหาวิทยาลัยจึงกลายเป็นวาระสำคัญอย่างรวดเร็ว วิธีป้องกันเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยลดความเสียหาย รักษาระเบียบการสอนและการดำรงชีวิตตามปกติของมหาวิทยาลัย และปกป้องความปลอดภัยของครูและนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ กลายเป็นปัญหาร้ายแรงและเร่งด่วนที่มหาวิทยาลัยในปัจจุบันต้องแก้ไข (Bairauskiene, L., 2018) สถานะปัจจุบันของการจัดการวิกฤตในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของจีน มีตั้งนี้ด้วยการปฏิรูปและการเปิดกว้างที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ การศึกษาระดับอุดมศึกษาของจีนได้เข้าสู่ขั้นตอนของการพัฒนาอย่างรวดเร็วในช่วงปลายศตวรรษที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 2014 ถึง 2022 จีนได้กลายเป็นประเทศระดับอุดมศึกษาที่ใหญ่ที่สุดในโลก และได้ตระหนักถึงความนิยมของการศึกษาระดับอุดมศึกษาในลักษณะ “ก้าวกระโดด” (Huang, Q. & Shi, L., 2021) ในทศวรรษที่ผ่านมา จำนวนนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนระดับอุดมศึกษาปกติของจีนได้เพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็วจากมากกว่า 25.47 ล้านคน ในปี 2557 เป็น 41.83 ล้านคน ในปี 2566 เพิ่มขึ้น 1.81 ล้านคน จากปีก่อนหน้า อัตราการลงทะเบียนรวมของการศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 54.4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 (Hudtohan, E. T., 2021) จากปีก่อนหน้าซึ่งจำนวนนักศึกษาในวิทยาลัยและ

มหาวิทยาลัยโดยทั่วไปเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งสร้างความกดดันอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนต่อการสอนและการจัดการของโรงเรียน เนื่องจากอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วของขนาดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และปัญหาต่าง ๆ เช่น ระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษา และการปรับโครงสร้าง งานของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยจึงตกอยู่ในภาวะตึงเครียด น่าเบื่อ และขัดแย้งกันมากมาย (Li, W., 2021) ในเวลาเดียวกัน เนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของจีนยังอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่าน อิทธิพลของสังคมที่มีต่อวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยยังทำให้ปัจจัยที่ไม่มั่นคงในโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น และทำให้เกิดการทดสอบอย่างรุนแรงสำหรับการบริหารจัดการวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ประเทศจีนให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับงานการจัดการวิกฤต นับตั้งแต่การระบาดของโรคซาร์สในปี 2546 การวิจัยการจัดการภาวะวิกฤตในประเทศจีนได้เข้าสู่ขั้นตอนการพัฒนาอย่างรวดเร็ว (Jarvis, A. & Mishra, P. K., 2020) โดยแนวโน้มการพัฒนาการจัดการวิกฤตในมหาวิทยาลัยของรัฐในมณฑลเจียงซู ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา วิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในประเทศจีนกำลังเพิ่มสูงขึ้น ในประเทศจีน วิกฤตที่มีอิทธิพลเช่นเดือนมกราคม 2020 ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่จะอาละวาด ทำให้เกิดความหวาดกลัวต่อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (Xiangwei, W., 2021) เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนาอย่างสูงในด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มณฑลเจียงซูไม่เคยเห็นการยุติวิกฤตในมหาวิทยาลัยของตนเลย ผ่านเครือข่ายเพื่อค้นหาวิกฤตของมหาวิทยาลัย พบว่า จำนวนขนาดใหญ่ไม่สามารถประเมินต่ำได้ วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเป็นส่วนสำคัญของระบบการจัดการวิกฤตทางสังคมทั้งหมด (Maiorov, A. A., 2021) วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยค่อนข้างหนาแน่น แต่มาตรการตอบสนองของวิกฤตต่าง ๆ ยังไม่สมบูรณ์ ดังนั้น จึงมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับผลกระทบโดยตรงจากความเสียหายต่าง ๆ ทำให้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นบางอย่างไม่สามารถได้รับความสนใจได้ จึงกลายเป็นสาเหตุของวิกฤต ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา วิกฤตการณ์ในมหาวิทยาลัยแสดงให้เห็นถึงความซับซ้อนและความหลากหลาย และการจัดการวิกฤตในมหาวิทยาลัยก็ค่อย ๆ ดึงดูดความสนใจจากทุกสาขาอาชีพ (Mihalcea, S. et al., 2020) เพื่อการจัดการวิกฤตที่มีประสิทธิภาพในมหาวิทยาลัย การตอบสนองที่ถูกต้องทันเวลาต่อปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น วิกฤต ไฟไหม้ การบุกรุกของโรคจากต่างประเทศ อาชญากรรมและความรุนแรง วิกฤตทางจิตวิทยา ต้องมาก่อน ชัดเจนความท้าทายที่เป็นไปได้ของการจัดการวิกฤตในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยและมุ่งดำเนินงานบริหารจัดการภาวะวิกฤต

จากดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่องแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับล้นในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง โดยบริบทของหนานจิงนั้น เป็นเมืองหลวงของมณฑลเจียงซู เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยประเภทต่าง ๆ 51 แห่ง ซึ่งรวมถึงมหาวิทยาลัยของรัฐ 38 แห่ง สถาบันระดับปริญญาตรี 26 แห่ง และวิทยาลัยอาชีวศึกษา 12 แห่ง ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนการศึกษาระดับอุดมศึกษาในมณฑลเจียงซู โดยพิจารณาจากภูมิหลังทางสังคมของการจัดการวิกฤตทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในมณฑลเจียงซู การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สถานะปัจจุบันของการจัดการวิกฤตทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในมณฑลเจียงซู โดยเสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยพยายามระบุข้อบกพร่องในการจัดการวิกฤตทางการศึกษาและสำรวจแนวทางการจัดการวิกฤตการณ์ในมหาวิทยาลัยของรัฐในมณฑลเจียงซู ด้วยการปรับปรุงและปรับปรุงกรอบทางทฤษฎีสำหรับการจัดการวิกฤตในมหาวิทยาลัยของรัฐในมณฑลเจียงซู ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับล้นใน มหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับล้นใน มหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรของการวิจัยนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 265 คน จากมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง 6 ประเภท โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงหรือนักวิชาการอาวุโส 6 คน และผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐ 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงการจัดการการศึกษาสู่ความเป็นสากลในมหาวิทยาลัยหนานจิง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันใน มหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ประกอบด้วย

แบบสำรวจสถานการณ์ปัจจุบันด้านประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง มีคำถามสำหรับการป้องกันภาวะวิกฤต 10 คำถาม คำถามสำหรับการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤต 10 คำถาม คำถามสำหรับการตอบสนองต่อภาวะวิกฤต 14 ข้อ คำถามเพื่อการฟื้นตัวจากภาวะวิกฤต 10 ข้อ และคำถามสำหรับการเรียนรู้และการไตร่ตรอง 10 คำถาม รวมทั้งหมด 54 คำถาม เกณฑ์การตีความข้อมูลตามมาตราส่วนลิเคิร์ต 5 ระดับ ดังนี้

5 แสดงระดับประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ในระดับสูงสุด

4 แสดงระดับประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ในระดับสูง

3 แสดงถึงระดับประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ในระดับปานกลาง

2 แสดงระดับประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ในระดับต่ำ

1 แสดงระดับประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ในระดับต่ำสุด

ลักษณะของแบบสอบถามสามารถเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง น้อย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาสร้างแนวทางการปรับปรุงการจัดการ การศึกษาสู่ความเป็นสากลในมหาวิทยาลัยน่านจริง
2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา แนวทางการปรับปรุงการจัดการการศึกษาสู่ความเป็นสากลในมหาวิทยาลัย ของรัฐในน่านจริง
3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลัน ในมหาวิทยาลัยของรัฐในน่านจริง จากนั้นจึงส่งโครงร่างแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อ ตรวจสอบและแก้ไขเนื้อหาตามข้อเสนอแนะ
4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้บริหารวิทยาลัย จำนวน 3 คน และ อาจารย์ด้านการวัดประเมินผล จำนวน 2 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรง ของเนื้อหาของแต่ละข้อ คำถามได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC, Index of Objective Congruence) มีค่าเท่ากับ 1.00
5. ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเป็นฉบับสมบูรณ์
6. นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุง แก้ไขสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้กับมหาวิทยาลัยของรัฐในน่านจริง เพื่อทดลองใช้ให้กับผู้บริหาร 30 คน ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามกำหนดโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค โดยมีคะแนนความน่าเชื่อถือ 0.97
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเชื่อมั่น ไปใช้กับ ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยน่านจริง จำนวน 265 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมเครื่องมือ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอจดหมายจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเพื่อรวบรวมข้อมูลจาก ผู้บริหารระดับกลางในน่านจริง จำนวน 265 คน
2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 265 คน สามารถส่งคืนแบบสอบถามได้ ทั้งหมด 265 แบบสอบถาม คิดเป็น 100%

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลและจำแนกข้อมูลออกเป็นกลุ่มโดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามตามความถี่และร้อยละ จำแนกตามเพศ หมวดหมู่ ของมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยสามัญ มหาวิทยาลัยอาชีวศึกษา) วุฒิการศึกษา ตำแหน่งวิชาชีพ อายุงาน ประสบการณ์ การตอบสนองต่อภาวะวิกฤตของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย
2. สถานการณ์ปัจจุบันของประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐ ในน่านจริง ใน 5 ด้าน ดังต่อไปนี้ 1) การป้องกันภาวะวิกฤต 2) การเตรียมพร้อมสำหรับภาวะวิกฤต 3) การตอบสนอง ต่อภาวะวิกฤต 4) การฟื้นตัวจากภาวะวิกฤต 5) การเรียนรู้และการไตร่ตรอง วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

บทสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้สัมภาษณ์ในงานวิจัยนี้เป็นผู้บริหารระดับกลาง 12 คน จาก 6 มหาวิทยาลัยในน่านจริง ประเทศจีน คุณสมบัติของผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย

1. วุฒิมหาบัณฑิต โดยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และควรสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
2. ประสบการณ์ทางวิชาชีพ มีประสบการณ์จำนวนมากในการทำงานในภาคการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบทบาทด้านการบริหารหรือการจัดการภายในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง
3. ทักษะการจัดการ มีความเป็นผู้นำที่แข็งแกร่ง ทักษะในการตัดสินใจและการแก้ปัญหา พวกเขาควรจะสามารถจัดการทรัพยากร จัดการกับความขัดแย้ง และทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ความรู้เกี่ยวกับนโยบายและกฎระเบียบด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับนโยบาย กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติที่ควบคุมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและระบบอุดมศึกษา
5. ทักษะการสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์ มีทักษะการสื่อสารที่ยอดเยี่ยมทั้งวาจาและการเขียน และความสามารถในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์เชิงบวกกับเจ้าหน้าที่ คณาจารย์ นักศึกษา และพันธมิตรภายนอก ความเหมาะสมและนวัตกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและสามารถเสนอและนำแนวคิดและแนวปฏิบัติที่เป็นนวัตกรรมมาใช้เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานและประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัย

ผลการวิจัย

การวิจัยศึกษาแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง (n = 256)

ด้าน	μ	σ	แปลผล
1. การป้องกันภาวะวิกฤต	3.91	0.98	มาก
2. การเตรียมพร้อมรับมือวิกฤต	4.04	0.88	มาก
3. การตอบสนองต่อภาวะวิกฤต	3.95	0.91	มาก
4. การฟื้นฟูวิกฤต	4.23	0.79	มาก
5. การเรียนรู้และการไตร่ตรอง	4.17	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย	4.06	0.87	มาก

ผลการวิเคราะห์แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ปัจจุบันของประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง อยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.06$) ใน 5 ด้าน เมื่อพิจารณาผลการศึกษารั้งนี้ ระดับจากมากไปน้อย มีดังนี้ การฟื้นตัวจากภาวะวิกฤตมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\sigma = 4.23$) รองลงมา คือ การเรียนรู้และการไตร่ตรอง ($\mu = 4.17$) การป้องกันภาวะวิกฤตมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu = 3.91$)

ทั้งนี้ แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ประกอบด้วย 1) สถานการณ์ปัจจุบันประสิทธิภาพการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาผลลัพธ์ตั้งแต่ระดับสูงสุดจนถึงต่ำสุด มีดังนี้ การฟื้นตัวจากภาวะวิกฤต คือ ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การเรียนรู้และการไตร่ตรอง และการป้องกันภาวะวิกฤต คือ ค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐ

ในหนานจิง ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย 42 มาตรการ มี 10 มาตรการ ในการปรับปรุงการป้องกันภาวะวิกฤต 8 มาตรการ ในการปรับปรุงการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤต 8 มาตรการ ในการปรับปรุงการตอบสนองต่อภาวะวิกฤต 7 มาตรการ ในการปรับปรุงการฟื้นตัวจากภาวะวิกฤต 9 มาตรการ ในการปรับปรุงการเรียนรู้และการไตร่ตรอง 3) ผลการประเมินความเหมาะสมของแนวปฏิบัติอยู่ในระดับสูงสุด มีความเป็นไปได้ของแนวปฏิบัติอยู่ในระดับสูง

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง พบว่า สถานการณ์ปัจจุบันประสิทธิภาพการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง มีการฟื้นตัวจากภาวะวิกฤต คือ ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การเรียนรู้และการไตร่ตรองและการป้องกันภาวะวิกฤต คือ ค่าเฉลี่ยต่ำสุด แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง สอดคล้องกับ Huang, Q. & Shi, L. ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิรูปการจัดการศึกษาของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน โดยใช้ปัญญาประดิษฐ์สถานะปัจจุบันของการจัดการวิกฤตในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของจีน มีดังนี้ ด้วยการปฏิรูปและการเปิดกว้างที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ การศึกษาระดับอุดมศึกษาของจีนได้เข้าสู่ขั้นตอนของการพัฒนาอย่างรวดเร็วในช่วงปลายศตวรรษที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 2014 ถึง 2022 จีนได้กลายเป็นประเทศระดับอุดมศึกษาที่ใหญ่ที่สุดในโลก (Huang, Q. & Shi, L., 2021) โดยตระหนักถึงความนิยมของการศึกษาระดับอุดมศึกษาในลักษณะ “ก้าวกระโดด” ในทศวรรษที่ผ่านมา จำนวนนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนระดับอุดมศึกษาปกติของจีนได้เพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็วจากมากกว่า 25.47 ล้านคนในปี 2557 เป็น 41.83 ล้านคนในปี 2566 เพิ่มขึ้น 1.81 ล้านคนจากปีก่อนหน้า อัตราการลงทะเบียนรวมของการศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 54.4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 และ Hudtohan, E. T. ได้ศึกษาเรื่อง การอบการบริหารจัดการ นวัตกรรม และการศึกษาในยุคโควิด 19 จากปีก่อนหน้า จำนวนนักศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยโดยทั่วไปเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งสร้างความกดดันอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนต่อการสอนและการจัดการของโรงเรียน เนื่องจากอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วของขนาดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และปัญหาต่าง ๆ เช่น ระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการปรับโครงสร้าง งานของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยจึงตกอยู่ในภาวะตึงเครียด น่าเบื่อ และขัดแย้งกันมากมาย (Hudtohan, E. T., 2021) ทั้งนี้ Li, W. กล่าวว่า ในเวลาเดียวกัน เนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของจีนยังอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่าน อิทธิพลของสังคมที่มีต่อวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยยังทำให้ปัจจัยที่ไม่มั่นคงในโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น และทำให้เกิดการทดสอบอย่างรุนแรงสำหรับการบริหารจัดการวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย Jarvis, A. & Mishra, P. K. ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเพื่อการเรียนรู้: บทเรียนจากการปิดเมืองครั้งใหญ่ ประเทศจีนให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับงานการจัดการวิกฤต นับตั้งแต่การระบาดของโรคซาร์สในปี 2546 การวิจัยการจัดการภาวะวิกฤตในประเทศจีนได้เข้าสู่ขั้นตอนการพัฒนาอย่างรวดเร็ว (Jarvis, A. & Mishra, P. K., 2020)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเหตุการณ์วิกฤตฉบับพลันในมหาวิทยาลัยของรัฐในหนานจิง พบว่า ผู้บริหารการป้องกันภาวะวิกฤตควรมุ่งมั่นในด้านต่าง ๆ โดยจัดตั้งทีมจัดการภาวะวิกฤตมืออาชีพที่รับผิดชอบในการพัฒนากลยุทธ์การตอบสนองต่อภาวะวิกฤต การประสานงานทรัพยากร และการสื่อสารข้อมูลกับสาธารณะ มาตรการเฉพาะ ได้แก่ การชี้แจงเป้าหมายและความรับผิดชอบ การเลือกสมาชิกในทีม การสร้างโครงสร้างองค์กร การพัฒนาแผนและขั้นตอนการทำงาน การฝึกอบรมและ

การฝึกซ้อม การประเมินและทบทวนอย่างสม่ำเสมอ การสร้างกลไกการแบ่งปันข้อมูล การเสริมสร้างความร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ การปรับปรุงระบบและการจัดการ การเสริมสร้าง การประชาสัมพันธ์และการศึกษาและการปรับปรุงและสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย ผู้บริหารหน่วยงานควรสร้างระบบเตือนภัยล่วงหน้าเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นได้ทันเวลาที่และรับเวลาตอบสนองอันมีค่า และจัดทำแผนเผชิญเหตุฉุกเฉินเฉพาะสำหรับวิกฤตการณ์ที่อาจเกิดขึ้น โดยสรุปมาตรการตอบสนอง และมอบหมายความรับผิดชอบ เพิ่มความตระหนักรู้ในภาวะวิกฤตโดยจัดให้มีการฝึกอบรมสำหรับพนักงานและนักศึกษาเพื่อปรับปรุงการตระหนักรู้ในภาวะวิกฤตและความสามารถในการตอบสนองต่อภาวะวิกฤต ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มขีดความสามารถในการตอบสนองต่อภาวะวิกฤตโดยรวม สร้างกลไกการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้แน่ใจว่าการสื่อสารภายในองค์กรเป็นไปอย่างรวดเร็ว เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกได้อย่างทันที่ และการเตรียมพร้อมสำหรับการตอบสนอง ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นทรัพยากรฉุกเฉินที่จำเป็น เช่น สิ่งของ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำไปใช้งานอย่างรวดเร็วในช่วงวิกฤต การฝึกซ้อมและการจำลองอย่างสม่ำเสมอเพื่อประเมินและเพิ่มความสามารถในการตอบสนองต่อเหตุฉุกเฉิน ตลอดจนระบุและปรับปรุงปัญหาที่มีอยู่ก็ถือเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับภาครัฐ สื่อ และสังคมโดยการรักษาการสื่อสารและความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพเพื่อรับการสนับสนุนและความช่วยเหลือในช่วงวิกฤตเป็นสิ่งสำคัญ การสร้างระบบการจัดการคลังข้อมูลวิกฤตเพื่อจัดทำเอกสารและจัดระเบียบเหตุการณ์วิกฤตในอดีตเพื่อใช้อ้างอิงและเรียนรู้เพื่อให้มั่นใจว่าการป้องกันวิกฤตการณ์ที่คล้ายกันไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำเป็นสิ่งสำคัญ สุดท้าย คือ การเรียนรู้และปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยรับความรู้และทักษะในการป้องกันภาวะวิกฤต อัปเดตแนวโน้มและพัฒนาการล่าสุดในการจัดการภาวะวิกฤตทั้งในประเทศและต่างประเทศ และยกระดับการป้องกันภาวะวิกฤต

เอกสารอ้างอิง

- Akerkar, R. & Hong, M. (2020). Introduction to Emergency Management Big Data in Emergency Management. *Exploitation Techniques for Social and Mobile Data*, 12(08), 1-14.
- Bairašauskiene, L. (2018). School management change in the context of educational management paradigms shift. *Tiltai*, 6(2), 161-172.
- Huang, Q. & Shi, L. (2021). Education Management Reform of Private Colleges and Universities Based on Artificial Intelligence. In Jemal H. Abawajy (Editors). *2020 International Conference on Applications and Techniques in Cyber Intelligence: Applications and Techniques in Cyber Intelligence* (334-340). New York: Springer International.
- Hudtohan, E. T. (2021). Frameworks for Management, Innovation and Education in the COVID 19 Era. *International Journal of Management and Education in Human Development*, 1(4), 79-83.
- Jarvis, A. & Mishra, P. K. (2020). Leadership for learning: Lessons from the great lockdown. *International Journal of Leadership in Education*, 13(8), 1-16.
- Li, W. (2021). Innovation and development of university education management informationization in the environment of wireless communication and big data. *Wireless Communications and Mobile Computing*, 13(2), 1-6.
- Maiorov, A. A. (2021). Management of a higher education institution and ways to implement effectively its innovation policy. *Economic consultant*, 34(2), 189-190.

- Mihalcea, S. et al. (2020). Educational Management by Implementation of Non-Living Tertiary Education as Necessity to National Economy. LUMEN Proceedings, 10(17), 252-261.
- Xiangwei, W. (2021). Research on emergency management of College Students. In E3S Web of Conferences. EDP Sciences, 4(1), 137-138.